

Odă tinereții

Doina Bezea

Tinerețe, haine strâmte
strângi în brațe ani, nu minte,
horele le prinzi pe brațe
câmpu-l strângi pe sub cojoace,
muști din noapte fir de lână,
stele prinzi arcuș pe strună,
apelor le țesi covoare
speli ogoare-n ochi de soare,
vântu-ți zboară-n iasca lunii
strângând bărbii rar, tăciunii.

Tinerețe, mândră floare
munți-i strângi la cingătoare,
faci din cer săgeată lată
țărmu-l storci în bulbi de piatră,
zbori pe frunți de depărtare,
și-ți cari dorul pe spinare,
faci din patimi- împlinire
strângi pe deget- strălucire,
desfaci zborul de aripă
piei de zeu în os de- o clipă.

Tinerețe, zâmbet șubred
vântu-ți soarbe mersul umed,
gerul naște blâni de piatră
talpa-ți sapă crucea- n poartă,
toamna-ți culcă- n frunze anii
veștejind sub piei castanii,
cumpănă de frumusețe
vine iarna, vara-ți trece,
nu te- nchide cu zăvoare
bici de foc în os de floare!

Autor Doina Bezea